

Font d'en Selva; font d'en Seuba

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Riera de Rellinars
Alçada: 295

Coordenades:

Latitud: 41.63912
Longitud: 1.90838
UTM Est (X): 409085
UTM Nord (Y): 4610285

Classificació

Número de fitxa 08179 - 92
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Dolent

Notes de conservació: Degut a la gran quantitat de vegetació que ha envaït la riera en aquest sector, l'accés a la font que ens fa el senyor Claudi Perarnau és fa del tot impossible. Però tractant-se d'una font situada a tocar del poble, seria interessant desbrossar l'indret per poder-hi accedir i condicionar l'espai .

Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A0090900800000X
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 01/06/2019 - 02:00

Descripció

La font d'en Selva està situada a la Riera de Rellinars, al dessota mateix de l'antic aqüeducte que portava l'aigua per regar els horts i que des de fa anys està condicionat com a passera. Hi ha un broc que surt d'un gran bloc de travertí o pedra tosca pe sota mateix del pilar que aguanta el pont, però cada vegada que hi ha una rierada queda colgada.

Observacions:

La tercera fotografia està extreta d'una filmació del senyor Claudi Perarnau (1996) on el mateix indica el punt exacte on hi havia la font.

Història

Per estar a proximitat del nucli urbà, era una font molt concorreguda per la gent del poble que hi anava a berenar. A l'estiu hi passaven llargues estones a l'ombra de les alzines mentre la mainada jugava amb l'aigua per fer passar la calor.

El capità d'infanteria Joaquim Soler i Mateu, veí de la ciutat de Manresa, va demanar el 22 de setembre de 1812, és a dir, en plena guerra del Francès, autorització per a fer mines i altres conduccions per a les aigües de l'heretat que posseïa al terme de Rellinars, una terra "muy poco fecunda por ser pedregosa" situada al costat del mas Selva. També demanava permís per poder establir, quan "evacuen la España los tiranos que la oprimen", una "fabrica de hilados o molino papelero o harinero", pagant els censos corresponents. El governador de la ciutat de Manresa, Antoni Viladomar, va ordenar que es passés l'ofici a l'Ajuntament de Rellinars. En resposta del consistori esmenta la font, que en aquesta època és coneguda: "En quanto al informe que pide V.S. en su oficio de 19 del corriente si sobre conceder a don Joaquin Soler y Matheu, capitan de Infanteria, avecindado en esa ciudad de Manresa, establecimiento de las aguas que se hallan o nacen en sus propias tierras de la hacienda que posehe en este termino de Rellinas, para con ellas regar las mismas tierras y construir fabricas o molinos, puede seguirse perjuicio publico o privado, decimos; que ningun perjuicio publico ni privado puede seguirse por tener que pasar siempre las entendidas aguas por sus mismas tierras, menos en una distancia de 25 á 30 pasos que precisamente deben pasar siguiendo el mismo albeo de la riera por debaxo de un despeñadero perteneciente al manso Selva en el lugar mismo de la fuente de ese nombre, siendo en esta parte, media la sobredicha riera de la hacienda de don Joaquin Soler y del manso Selva; cuyo paso puede darselo el mismo Selva sin ningun perjuicio.

"Dios guarde a usted muchos años. Rellinas, 28 octubre de 1812.

"Por Valentin Sallés, bayle. Por Juan Llobet, regidor. Por Firmin Campá, regidor. Por Felipe Nerio Gibert, sindaco, por no saber escribir ninguno de ellos, de sus voluntades, reverendo Pedro Xemani, presbitero regente la cura de almas, todos de Rellinas".

Bibliografia

CAPELLA, Pere (1997). Les fonts; dins XVIII Ronda Vallesana. Unió Excursionista Sabadell, pp. 34 - 40.
VALLS i PUEYO, Joan (2012). Noticiari de Rellinars. La pagesia de Rellinars a l'entorn de l'any 1780.
Arxiu Joan Valls Pueyo. Inèdit

